

TÜRKİYE MOZAİK Mİ?

Gürbüz Mızrak

İngiltere ve Fransa, Rusların işgalini engellemek için, 1856 Paris Anlaşmasıyla Osmanlı Devletinin sınır güvenliğinin garantileri altına olduğunu deklere etmişler. Bunun sonucu olarak İstanbul ve Çanakkale Boğazları yoluyla sıcak denizlere inme umudunu kaybeden Rusya, alternatif stratejiler geliştirmiş, bu çerçevede;

- Fırat boylarına Rus-Kazakları ile Mujikleri yerleştirme,
- buraları Ruslaştırıp İskenderun limanını ile Basra Körfezine çıkma stratejilerini uygulamaya koymuş;
- bu bölgede meskûn olan Kürtlerden farklı bir etnik grup yaratma ve bunları kendi amaçları için yönlendirip kullanma projelerini başlatmıştı.

Rusya'dan sonra Fransa, İngiltere, ABD ve AB de emperyal emelleri için Kürtlerle ilgilenmeye başlamışlardır.

Osmanlının son dönemlerinde batılı emperyalistler; Devleti Âliyi bölmek için önce din unsurunu kullanarak hıristiyan tebaasını (Sırp, Bulgar, Yunan, v.s.) ayaklandırdılar, sonra da milliyet unsu-

runu kullanarak Türk olmayan müslümanları (Arapları) kışkırttılar. Bu şekilde Devletimizi parçaladılar [1]. Kurtuluş Savaşı sonrası Lozan'da ileriye dönük olarak yeni etnik gruplar yaratma planları çerçevesinde, özbeöz kardeşlerimiz olan Kürtlerin azınlıklar grubuna dâhil edilmelerini şiddetle savundular.

Emperyalistler; genç Türkiye Cumhuriyetini istikrarsızlaştırma, zayıflatma, iç meselelerle meşgul etme ve dış meselelere (Misakı Milli Sınırlarına ulaşmaya) zaman ayıramamasını sağlamak amaçlarıyla suni etnik gruplar (ırki ve dini unsurlar) yaratma planları hazırlamışlar ve bunları kullandıkları/satın aldıkları çevreler vasıtasıyla uygulamaya koymuşlardır [2]. Bu suretle iki kutuplu Dünya döneminde Ülkemiz adeta iki kutbun mücadele alanı haline getirilmiş,

[1] Lawrens'in hatıratından: *“Osmanlı İmparatorluğunu Orta Doğu'da parçalama başarısını bölgedeki etnik ve dinî mozaîği birbirine karşı kullanarak elde ettim. Arapları, Kürtleri, Hıristiyanları örgütleyerek Osmanlıya karşı gerilla savaşı başlattım...”*

[2] Churchill'in kan donduran vasiyeti: *“Türkiye ..., güçlenirse budamak için her çareye başvurun!..”*

iç kavgalarla meşgul edilmiş, gelişmesi engellenmiştir.

Demir Perdenin yıkılışından sonra çokuluslu sermaye; tek kutuplu hale gelen Dünyada batılı emperyalistlerin üst kuruluşu haline gelmiş, millî devletleri etniklik temelinde küçük eyaletlere bölerrek, ulusal direnci zayıflatıp ülke sınırlarını göstermelik hale getirerek, ülkeleri yeniden yapılandırma ve kendisi için açık bir pazar haline getirme strateji ve planlarını uygulamaya koymuştur.

Bu küresel gücün öncelikli hedeflerinden birisi de, bilimsel, teknolojik ve ekonomik olarak büyüme ve mazlum Türk-İslam ülkelerine önder olma potansiyeline, zengin kaynaklara ve su havzalarına sahip olan Türkiye'dir. Çokuluslu sermaye yaratmaya çalıştığı suni etnik gruplar temelinde ülkemizi bölmek için etkilediği ve/veya satın aldığı çevreler vasıtasıyla Türkiye'yi "etnik bir mozaik" olarak empoze etmekte, Ülkemizin bölünmesine mesnet olacağına inandıkları bu çirkin yalanı, insanımıza "bir zenginlik" olarak göstermekte bunda da etkili olmaktadır.

Bilimsel ölçüler ve uluslararası kabullere göre etnik grupların belirlenmesinde iki farklı yöntem vardır:

- 1. Emik Bakış:** Kişilerin özgür iradelerine dayalı kimlik tanımıdır. Kültürel etmeni baz alan bu bakışa göre kendinin Türk olduğunu söyleyen herkes Türk'tür. Bu bilimsel ölçü Gazi Mustafa Kemal Atatürk tarafından "Ne mutlu Türk'üm diyene" veciz ifadesinde yerini bulmuştur.
- 2. Etik Bakış:** Dışarıdaki bir grubun, başka bir grubu tanımlamasıdır. Bu bakış bilimsel temele dayanmayan kaba bir görüştür. Ülkemizde insanımızın büyük çoğunluğu yanlış olarak Karadenizlileri Laz, Doğuluların büyük bölümünü Kürt ve Nusayrileri Arap olarak tanımlar.

Bilimsel çevreler bir ülkenin etnik yönden mozaik olup olmadığının değerlendirilmesinde iki kriteri ölçü olarak alırlar:

- 1. Etnik çeşitlilik** (etnik grup sayısı) **fazlalığı:** Ülkede etnik yapıyı etkileyecek büyüklükte "anamlı" nüfusa sahip çok sayıda "**asli**" grubun var olmasıdır. Etnik yapıyı tespitinde nüfus olarak belirleyici bir etkisi olama-

yanlar "**diğerleri**" olarak değeriendirilir. Bunlar etnik nüfusa dahil edilmekle birlikte, etnik grup sayısının belirlenmesinde yalnız "**asli**" grup sayısı baz alınır. Ülkemizden bir örnek vermek gerekirse 200-400 kişi arasındaki Polonezler etnik grup farz edilmelerine ve etnik nüfusa dâhil edilmelerine rağmen, bilimsel ölçülerde yeterli sayıda nüfusa sahip olmadıklarından etnik grup sayısına ilave edilmemekteler.

2. Etnik grupların toplam nüfusunun ülke nüfusunun %35'i veya daha fazlasını oluşturmasıdır.

Bu bilimsel ölçü ve yöntemleri hiç gale almadan belli çevrelerden aldığı talimatta mesnet hazırlamak için Peter Alfrod Andrews, 1992 yılında yayınladığı kitabında Türkiye'yi 47 etnik gruptan oluşan bir mozaik olarak göstermiş ve bu çerçevede soyları, dilleri, dinleri bir; hepsi özbeöz Türk olan unsurları 15 farklı etnik grup olarak değeriendirmiştir. Aynı kişi bugün Türkiye'den ayrılmış 21 kişilik Alman, 40 kişilik Eston gibi tali grupları 20 asli grup olarak almış, ayrıca aynı soydan gelen insanları

mezhep temelinde bölerek 6 ilave etnik grup empoze etmeye çalışmıştır.

Ancak, bilimsel çevrelerce foyası meydana çıkarılan Andrews, 2001 yılında yayınladığı raporunda kendi kendini tekzip etmek zorunda kalmış, Türkiye'deki asli etnik grup sayısını 3 ve toplam nüfus içindeki paylarını da %13.79 olarak deklere etmek zorunda kalmıştır. Buna rağmen, ne yazık ki Ülkemizin en üst düzey yetkilileri dâhil pek çok çevreler Türkiye'de 27, 36, 46 ve 54'e varan etnik gruptan söz etmeye devam etmişlerdir.

Son yıllarda yapılan araştırmalara (kişinin kendi kimlik tanımına dayalı anadil nüfuslarına) göre Ülke nüfusunun %87,50'si Türkler, %10'u Kürtler [³], %1'i Araplar, %0,5'i Zazalar, %0.27'si Çerkezler, %0,27'si Lazlar, % 0,46'sı diğerlerinden oluşmaktadır. Bu oranlara göre "asli" etnik grup sayısı ikidir (Kürtler ve Araplar). Diğerlerinin oranları "anlamalı olmayıp" binde ile ifade edilecek kadar küçüktür. Tüm etnik grupların nüfus toplamlarının oranı %12,5'dir. Mozaik sayılmayan Fransa'da bu oran %19,2 ve etnik grup sayısı 17'dir. Gerek "etnik çeşitlilik" gerekse "etnik

grupların toplam nüfusları oranı" bilimsel ölçülere göre değerlendirildiğinde ve Fransa gibi ülkelerle karşılaştırıldığında **Türkiye'nin bir mozaik olmadığı** açık ve seçik olarak görülür.

Bu bilimsel gerçeklere rağmen bazı aydınlarımız ve en üst düzey yetkililerimiz dâhil geniş bir kesim maalesef "**Türkiye'nin bir mozaik ve bunun bir zenginlik olduğu**" söylemine devam etmekte. Umarım, bu kesim Ülkemizin bölünmesine mesnet olabilecek kadar çirkin olan bu kandırmacanın farkına varır ve hatadan döner. Hatadan dönmek bir fazilettir. Hele ki bu hata "Ülkemizin bölünmesine vesile olacak kadar fahiş ise..."

Kaynak: Ali Tayyar ÖNDER. 2012. Türkiye'nin Etnik Yapısı

Dip Not

[³] Batılıların Kürtlüğe olan ilgisinin nedeni, büyük jeopolitik öneme ve enerji kaynaklarına sahip Orta Doğu'da kendi çıkarlarına hizmet edecek yeni bir etnik unsur yaratmaktır. Bu nedenle Orta Doğu'da Türklükle, Araplılıkla ve İranlılıkla ilgisi olmayan bir

etnik grup yaratma hedeflerine hizmet edecek projeleri bu iş için görevlendirdikleri ajanlarına "araştırmacılarına" yaptırmışlardır.

Bugün artık, tartışılmaz bir gerçek olarak bilinmektedir ki, Kürtlerin önemli bir kısmı Kürtleşen Türk boyları ile Türk, Fars ve Arap unsurların kaynaşmasıyla oluşmuştur.

Osmanlı Tahrir Defterlerinin incelenmesinden Kürt olarak bilinen pek çok topluluğun aslında Türk olduğunu gösterilmiştir. Bu bilgiler pek çok Türk boyunun zaman içinde Kürtleştiğini, Türk-Kürt kaynaşmasını açık ve seçik olarak ortaya koymaktadırlar.

Yapılan araştırmalara göre bir Kürt tipten bahsetmek mümkün gözükmemektedir. Yaşanılan yöreye ve kaynaşılan halklara göre tipler farklılıklar gösterir. Bu özellik dilde de görülür. Kürtçe kelime ve yapı olarak incelendiğinde Türkçe, Farsça ve daha az olarak ta Arapçanın karışımıdır. Günümüzden yaklaşık 150 yıl kadar önce F. Justi tarafından oluşturulan 8378 kelimelik Kürtçe sözlükte kelimelerin orijinlerine göre dağılımı şöyledir:

Türkçe	3080
Farsça (Zend lehçesi)	2230
Farsça (Pehlevi lehçesi)	370
Arapça	2000
Ermenice	220
Keldanice	108
Çerkesçe	60
Gürcüce	20
Menşei belli olmayan	300

Yukarıdaki tablo açık olarak göstermektedir ki dil olarak Kürt kimliğinin oluşmasında öncelikli unsurlar, sırasıyla Türkler, İranlılar ve Araplardır. Ancak, Arapça Kürtçeye büyük ölçüde din ve Osmanlıca yoluyla girmiştir. Alman De Groot 1300 yıl önce kullanılan Göktürk Türkçesine ait 532 kelimenin bu günkü Kürtçede hala kullanıldığını tespit etmiştir. Kürt kimliğinin oluşmasında baskın unsur Türkler, kısmen de İranlılardır.

Kürtçe oturmuş, yapısal özellikleri düzenli, temel kuralları lehçeleri kapsayan bütünlük içinde bir dil değildir. Kürtçenin üç ana lehçesi olan Sorani, Gorani ve Kirmançca'nın oldukça önemli farklılıkları vardır.